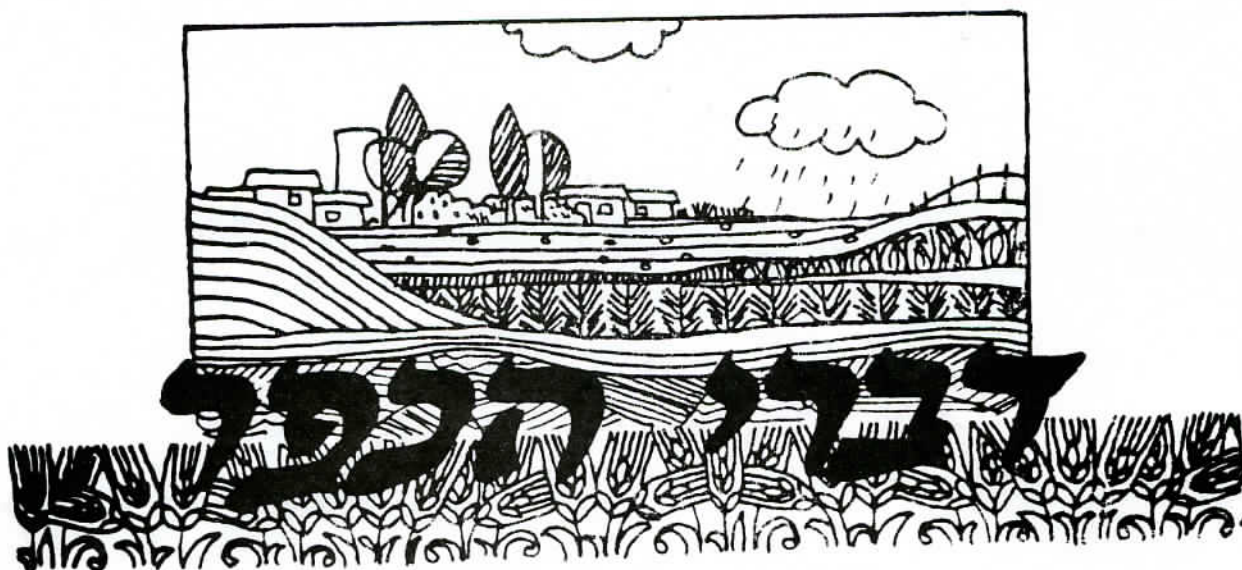

עם פתיחת "חודש הלימוד" בנושא 'השינוי'
בהסבריו של שמואל במועדון לפני שבוע,
הוא סיים את דבריו בציטטה הבאה:
מסתבר שאין חדש תחת השמש...

"יש אנשים המתמייחסים לחוקה בהדרת כבוד
וביקורשה, ורואים בה דבר מקודש כארון הברית,
ונשמיש שאין לגעת בו. בעלי גישה זו מייחסים
לכני הרור הקורם חוכמה על-אנושית וסבורים, כי
מעשה ידיהם מושלם עד כדי כך, שאין להכניס בו
שום וניקון. אינני נמנה, כמובן, עם אלה המצודדים
בהכנסת שינויים תכופים ולא-ברוקים בחוקים
ובחוקות, אך בה במידה ברור לי, שחוקים וחוקות
חייבים ללכת יד ביד עם התקדמותה של הבינה
האנושית. עם גילויין של תגליות ואמיתות חדשות,
ועם שינויים של מנהגים ודעות. עקב שינוי
הנסיבות, חייבים גם המוסדות להתקדם ולהתאים
עצמם לקצב הזמן".

תומס ג'פרסון:

חזל טוב... חזל טוב

י מ י ה ו ל ד ת

13.10. בני פורסטר
עירית ינטיס
רביב מרקוסון
14.10. טרי ויטהם
דוד רפקינד
סלע לוי (נכדה)
חזי הרפז

17.10. ברוס ויטהם
אבנר מנדזיגורסקי
עמית שובל
ג'אק קרבוק
18.10. נור גלבוע (נכדה - מ.כהן)
19.10. לילך הדר
דני חייט

15.10. רענן טנא
יונתן טוביס
דישון בלגורי
רז מעין
16.10. גב' ראי קולט
גדעון לוי

* * * * *

כ ר מ י ת ו א י ל ך נ י ש א ו

מ ז ל ט ו ב

לזוג הצעיר, ליוספה ולכל המשפחה

* * * * *

י מ י נ י ש ו א י ן

14.10. צביה ואנג'י קוניגיס
נעמי ופרץ כהן (מנדזיגורסקי)
17.10. מרים וברוך כהן
18.10. ציפורה ושאל סמברג
מיכל ואיתמר עדר

מה נשמע?

* מי אמר שלמחשב אין לב? דוד אלמן משוכנע שהמחשב הישן הרגיש שעומדים להוציא אותו לגמלאות, ולכן שבק יומיים. יש לנו חוזות עם IEM. הטכנאי הגיע, בדק, ועל המקום הזמין בטקסי ספישל מתל אביב לב חדש (סליחה, חלק חדש) שגודלו היה מאפשר להכניס אותו בכיס חולצתו של כל איש. כך הסכים המחשב להמשיך לפעול, אחרי שגרם לעגמת נפש לא מעטה בהנהלת החשבונות, במחלקת התמחיר ו - כמוכן - במפעל.

- * "תצפית זיו" בפארק הייתם לאחרונה? אם לא, רוצו מהר, כי אחרת אולי תחמיצו את החרש המקורי שחרש אחד מאנשי הגד"ש בשטח מנסורה. הוא הנציח את שם בחירת לבו בתלמים פתוחים. יפה - מקורי - ומה יהיה עם בוא היורה? דרך אגב ראיתם שאלזה כבר תלתה את מר הגשם?
- * שאלתי את דוד דיכון מתי יסכם את עונת הקטארפט בשבילנו, והוא ענה שבינתיים ממשיכים להגיע השייטים. קרול בילגורי מתארת אותה תופעה במילים אחרות: "כאופן תאורטי מסתיימת עונת הקייט ב-131 ספטמבר, אבל נראה שעם ישראל לא כל כך שמעו על זה. אין לחץ כמו בקיץ, אבל יש בהחלט ביקוש.
- * נורכרט, שבין האנשים המעטים שיכולים לשוחח עם המהנדס הצרפתי (הדובר צרפתית בלבד) מספר שהוא מכיר טוב את המזרח התיכון. לפני מספר שנים הקים אנטנות תקשורת בעירק... וגם בדמשק בנה משהו. משם דווקא רצה לבקר בירושלים, אבל לא אפשרו לו את הדבר.
- * בחתונתה של כרמית נתגלתה לנו מעצבת עוגות-חתונה חדשה, אלינועה בר-דוד, שפיסלה זר פרחים מסוכרת, שלא היה מכיש מנוסות ממנה.
- * ריצ'רד איסטון וחנה, כח"ל, נסעו לנו זילנד כדי לציין במסיבה משפחתית רבת משתתפים - לחנה חמש אחיות! - את חתונתם העתידה. דרך אגב, לחווה המשפחתית שם קוראים (באותיות לטיניות כמוכן) MACHANEH SHALOM... חתונתם של הזוג תערך כאן אצלנו ב-5 בנובמבר.
- * מספר הקצינים של כפר הנשיא עולה בהתמדה. סיגל הדר עברה בהצלחה קורס קצינת בסיסי הדרכה, וינון ברור עבר קורס קצינים בחיל האוויר. תעשו חיל ותצליחו בתפקידיכם!
- * כחנות ה"וילג" מלבד הבגדים המקוריים, מציגים גם דברי אומנות, מעשה ידי חברינו. בשבוע שעבר נמכרו שני פסלונים ברונזה של שרי שובל עבור סכום לא מבוטל.
- * לרמה, שנסעה לדרום-אפריקה, נאחל שיתמלאו כל חלומותיה - ושלא תתגעגע יותר מדי לג'יימס. ולהתראות כעתיד הלא רחוק.

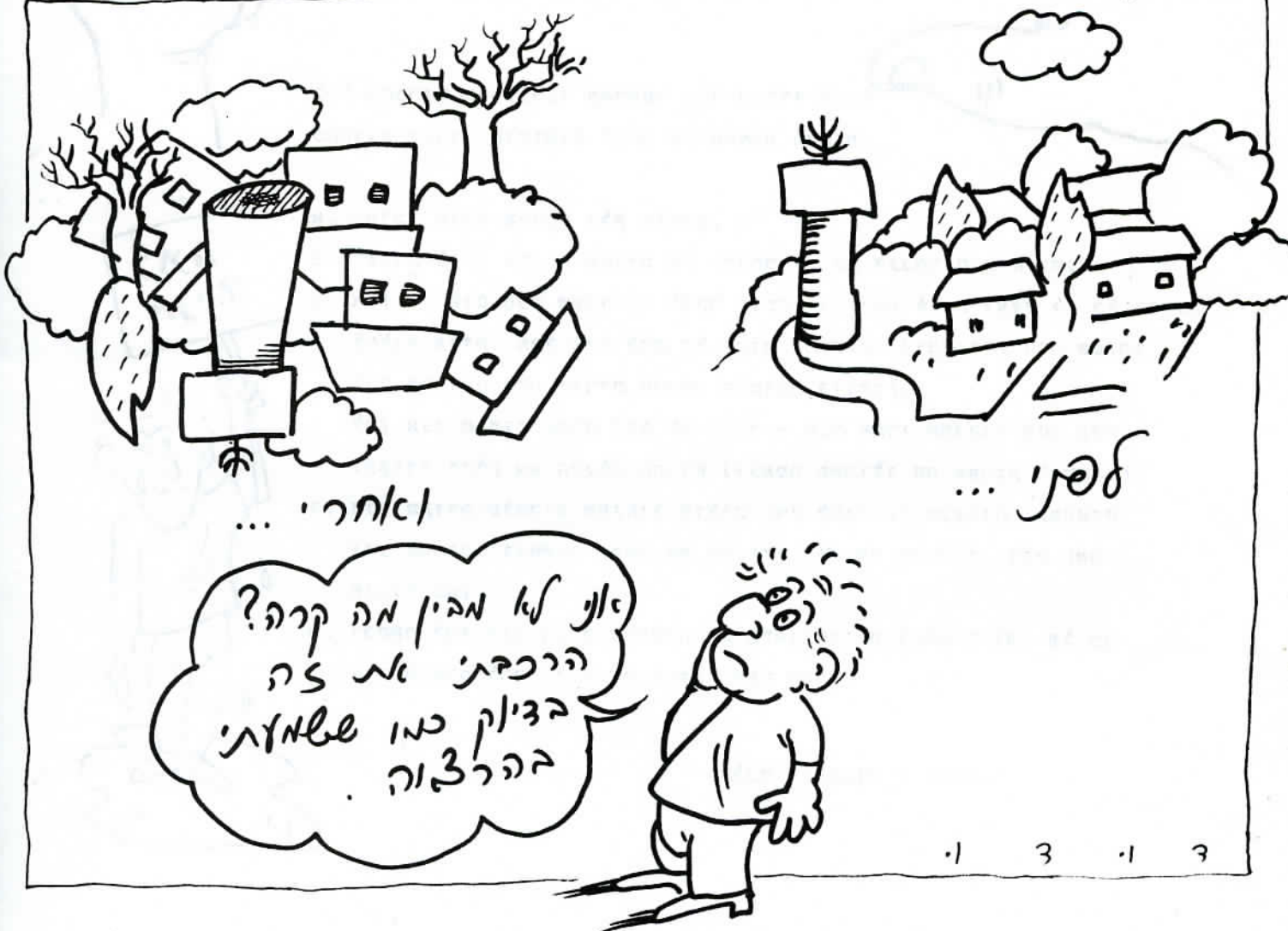
במשך 2 - 3 השבועות הבאים ינוהל העלון האהוב שלנו עלידי אריק ארנברג, בסיועה הנאמן של צביה ק. הוא הסכים לקחת אחריות (...) ולשמש עורך זמני. אין לי ספק שהדברים יתנהלו על מי מנוחות, אם רק נתגבר על תעתועי מכונת הדפוס, שמשגעת אז וילי ואז כולנו במצבי רוח משתנים. השבוע העלון יודפס כחצור. על הרפתקאותי בדיסלדורף (גרמניה) עיר הולדתי, אדווח בכוא העת.

אנא תמשיכו לכתוב, ותביאו את החומר בימים הראשונים של השבוע.

אנל

השבוע שלנו

* חוגים והרצאות *

* יום א' - 13.10 הרצאה - אמוץ סל - במועצון
בערב

* יום ב' - 14.10 קבוצת דיון I $16^{\circ} - 13^{\circ}N$

* יום ה' - 17.10 קבוצת דיון II $16^{\circ} - 13^{\circ}N$

* פרטים בלוחות העודעות *

זה מזכיר לי

לכל החברים שהתעצבנו מהמאמר שלי בדברי הכפר
מהשבוע שעבר, מוקדשות חמשת הפיסקאות הבאות:

- א. כתבתי אותו אליכם ולא עליכם.
- ב. הזכות לבקר איננה שמורה רק לבוחרים, גם לנבחרים היא ישנה.
- ג. אין לי שום ספק שזכותכם לבקר עומדת וקיימת לנצח ואין לי כל כוונה לחלוק עליה. אבל אין לכם כל זכות להשמיץ. (ובעניין הזה שמעתי כבר פה ושם כמה דברים מהרמה הנמוכה ביותר).
- לכן אני מזמין אתכם בכל לב לבקר - אבל אחרי שתבקרו תטו כתף ותעזרו לחלץ את העגלה מהבוץ (ובאמת תשתדלו מה שפחות להשמיץ).
- ד. אני מקווה שלמרות שאנחנו עולים אחד לשני על העצבים לפעמים, נדע לאהוב, ונמשיך ביחד את העניין המשותף שבגללו, בכל זאת, אנחנו כאן.
- ה. ובקשר להיותנו חברה שאיבדה את הספונטניות והיצירתיות, על כך אני מבטיח להרחיב את היריעה בפעם אחרת.

שלכם בנאמנות - דודו.

ו' בחשוון - פיליס לטוביץ - תשמ"ב (1981)
י' בחשוון - מר מוריס לברט - תשכ"ד (1963)
י"א בחשבון - גב' מלכה ביגר -
תשל"ב (1971)

נר זכרון

הלו דודו! הלו דודו

כן - גם אני מרגישה שאני עצמי אחראית לתחושת התסכול שלי, ברור שכולנו אחראים לשינוי במצב החברה, כל אחד באחוז אחר, זה שיושב בבית בעולמו... זה שמתלונן ע"י השלחן אבל לא "זז" לתרום לחברה וזה שתמיד מוכן... למרות שהמובילים לא אשמים--- בכל זאת האחריות שלהם עוד יותר גדולה מזו של החבר בשורה.

נכון - המוביל לא צריך להיות "גננת" (לפי דברייך) אבל צריך להיות עם האצבע על הדופק כל עוד שהוא/היא בתפקיד. אני לא דואגת לעתיד בנינו.

יש ויש... וזה בכל שכבה בחברה. בינתיים רגש השייכות של הבנים לבית כפר הנשיא - יותר טוב מאשר בהרבה משקים, ולא מעט הודות למאמצים של מעין - וועדת בנים.

אם פה ושם משהו אמר (לפי דברייך) "בזבזנו את חיינו כאן - טעינו - אל תחזרו על הטעות שעשינו - תברחו מכאן תוציאו את נפשכם מגורלנו"... זה כי הוא עשה את שלו/ה, ומרים ידיים כי העתיד של הצעירים, שלא מרגישים את תרומתם מספיק. למה להרגיש אשמים? אנני יודעת.

בחלק האחרון אתה מדבר על הסכמת חברים לשבת בוועדות ולרכז אותן ואי רצון לעשות כך - אבל אחר כך מוצאים את מי להאשים על מצבנו. אני מסכימה איתך שעל כולנו לעשות מה שאפשר (לפי רצון ויכולת) אבל נכון גם שאפילו בהתחלה לא כל אחד תרם באותו הכח. מה לעשות? כולנו בני אדם. יש עם יוזמה--- יש עם רצון לשתף פעולה--- ויש אחרים.

אני אישית יודעת שאם אני עושה משהו לחבר והוא מאושר. אושרו הוא אושרי, בדרך זו יש הרגשה חברתית. זה לא דורש תפקיד או שום מעמד אחר. יש בוודאי חברים אחרים שפועלים בצורה אחרת. יש מי שעומד לרשות החברים ביעוץ וכו' וכאן הגיל לא קובע... יש מי שלא יכול להגיד "לא" וממשיך לתרום. אין חוקים.

תפקיד המובילים (המזכיר וועדת חברה פעילה) איננו לדעתי לענות לחבר המתלונן: "אתה אשם לא פחות ממני - אל תרים ידיים - אל תבכה".

אם יש חברים שמתלוננים, תפקיד המובילים הוא לבדוק ולמצוא דרך להביא את הבעיה לפני החברה דרך שיחות אישיות או בקבוצות או דרך וועדות, שלא חסרות לנו! אני מדגישה את דעתי שזה תפקידה של וועדת החברה בשתוף עם המזכיר היוזם. אני בכלל חושבת שעלינו לבדוק את הרעיון של שני מזכירים כדי שבינינו עוד יותר את כל שכבות הגילים.

התחלנו עכשיו עם מרתון חדש. צריכים למצוא את הדרך להגיע לפתרון והסכם במהירות (בלי לרוץ). בזמנו דנו במשך שנתיים וחצי על הלינה המשפחתית. היום לא ניתן לעבוד כך. יש הרבה עבודה בחברה. זה טוב! זה בריא! אתם המובילים צריכים לעבוד על זה עם כל עזר שאפשר - מכפנים או מבחוץ. ובזה שמואל כבר התחיל. צריכים להרגיש action ולא אדישות.

אז בהצלחה! לא לפחד מה"מבוגרים" בקבוץ. יהיה טוב לכולנו. אנחנו איתכם.

אבל לא הכל שחור - יש דברים טובים.....

לפני כשבועיים כתבתי ל"דברי" (ולא הכנסתי) על דברים טובים שהתחלנו. שנה חדשה. למרות הכל---יש דברים טובים.

בראש השנה מותר לחשוב על דברים יפים, ואנחנו לא הרבה אומרים דברים טובים. אם יש דבר טוב, טוב לי בלב ואני רוצה לחלוק עם החברה. השנה הכרתי את תמר קולינס בתפקידה כמטפלת בכיתה של בני-הבר-מצווה ואני נהנתי לשוחח איתה. תמיד דאגה לכל נער - לכל תיק - לכל דף ובכלל לכל פרט. היה חשוב לה. לי היה כיף. הצטרפתי לכרוך את החומר של "בית-אבי" של כל אחד. היה שתוף פעולה מלא ודאגה לכל נער. כשהיא ספרה, שהיא נהנתה מעבודתה - שאלתי למה להפסיק? (בחיינו אנו שופטים והרבה מאיתנו חשבנו שהיא לא מתאימה להיות מטפלת. והקשר עימה הראה לי שטעיתי. לא היה לי קשר אישי בתור הורה בכיתה - אבל היא נתנה כמה שאפשר בלי להתלונן. במשך 4 שנים וותרה על חוגים של תחביבים שלה. תמר נהנתי לעבוד איתך ולהכירך. תצליחי כמה שתעשי ואל תעזבי את שטח הנוער יותר מדי זמן (בינתיים תמר חזרה זמנית).

הרולד - כל הכבוד! רואים (לא רק אני) שאתה מסתובב בקבוץ לעקוב אחרי העבודה שביצעו לפי הוראותיך ואתה בודק ומסביר לפי הצורך. ידוע לי שלא היה לך קל לחזור עם בעיית הגב שלך והיום אתה נראה די מרוצה.

בלהה שעובדת במרכז שלנו - ענד מחייכת נמשיכה לשמור על המקום ("מנדיעין" - לב הקיבוץ) זה לא קל, כי בינתיים (וכל הכבוד לכל אחת שעובדת שם) מתחלפות חברות שם כל הזמן, בלהה תחזיקי מעמד עד שאביבה תכיר מה שיש - מה שאין - מה האפשרויות, היא כבר "עולה על גדותיה" בכל מקום.

נטע.

השבוע במזכירות הטכנית:-

1. אנו מתכוונים להדביק את שמות החברים על תיבות הדאר מבחוץ.
כל מי שאינו מעוניין בכך מתבקש להודיע לבלהה עד - 16.10.91

2. ניתן לרכוש עתה כרטיס לטלפון צבורי - טלכארד.
20 שיחות - 9 ש"ח לכרטיס.

3. להזכירכם - ניתן לרכוש במזכירות מעטפות מרופדות - קטנה - 1.30 ש"ח
גדולה - 1.70 ש"ח.

הודעה מיד שניה:

מיום שבת 12.10.91 עד יום שבת 26.10.91, מחירי
בגדי הקיץ יורדים לחצי, חוץ ממכנסיים.

תודה,
צוות יד שניה.

מכתב אישי למזכיר שלי

לרוב אני לא כל כך מבין את המאמרים שלך דודו, אבל נדמה לי שאת מאמריך האחרון הבנתי טוב מאד, בפרט את הפוינטה העיקרית: אם הקבוץ לא מתפקד כהלכה, תאשימו את עצמכם, ולא את ההנהגה! הווה אומר: אל תדרשו מההנהגה להנהיג! אם כן, דודו, לא מקובלת עלי תזה זו, או ההשוואה שלך לגנבת וגן ילדים. את הגנבת לא בחרו. אותך כן. כך נתנו אימון שתוכל להנהיג את החברה. (איך קרא לזה שמואל, בשפת השינויים: "מנהל הקהילה")! ולך, בתור המנהיג צריכה בהחלט להיות ה"אחריות המינסטריאלית".

אני לא רוצה שתפרש אותי לא נכון, שלחברים לא צריכה להיות אחריות. בודאי ש- צריכה. לכן אני עובד במסירות את השעות שלי בעבודתי, וכך עושים חברים אחרים, ולכן מצפים ממך למלא את השעות שלך בתחום שעליו הופקדת אתה. תפקידך לדאוג שהוועדות ומרכזיהן יפעלו, ואם אינך יכול להפעיל את המערכת, אל תאשים אותה. (הרצפה עקומה, הראי משקר, וכן הלאה).

ולבסוף אני שומע בכתבתך נימה של התקפה על הותיקים! אז דודו - תרד מזה! תתחיל לתקוף את הצעירים, להם יש יותר מרץ ויותר כח. ואל תהיה יועץ להורים כיצד לחנך את בניהם. אגב, אתה טועה. לרוב ל"סביבה" יש יותר השפעה על ילדים מאשר להורים. (איך אנחנו הגענו הנה? - בגלל תמיכת או עצות ההורים!?)

אז דודו, תפסיק כבר לבכות ולקטר, ושלוש ארבע לעבודה

הודעה לבוחר

ביום שלישי

בשבוע הבא ביום שלישי 15.10.91 נבחר את נציג הקבוץ למליאח המועצה ואת ראש המועצה לעתיד. שעות ההצבעה הן משעה 8.00 בבקר ועד לשעה 21.00 בערב ללא הפסקה.

חברים מתבקשים לבוא להצביע. כמו כן מתבקשים החברים להביא עימם את תעודות הזהות שלהם, שבלעדיהן לא יוכלו להצביע.

שתהיינה בחירות מוצלחות לכולנו.

דודו.

שרטון תקין

שזיעזעה אותי משרותי,

אליזא אישיה להסבר.

א. כח ההסברה שלו אמנם גדול מאד - אך עדיין נשארת בעיה של שיתוף

ב. אני בכלל מחפלא שלמרכז משה מוטנד זש פואזי להמרכזת אנשננת

ורלל אלו היינו מקבלים מידע באיזה קבוצה נמצאתם. לא כזה איזה קבוצה אתם רוצים להימצא בה.

...the ...

נושע זיך דערנאָך פארן מזל און גליק

דרך אגב: הניצח בזמן לופט עם המנוחות שביאלי, תהודות מחנכות להנצחתם.

אשר למאמרו של דודו. הדברים מעוררים גימור, ולא יותר מזב

הפוא הזכיר את אחד הוויזאנים - לא הוידולנים - אולם מניח כי נסמך, כפי שכתבנו לע

הכל מתחבר ל"מקור"

16

10/10

צובמנן רבנן עדת לע ליטבא באשמו

תנחומינו הכנים שלוחים
לגב' ברגמן ולעדנה קולינס והמשפחה
במותו ללא עת של
הבן - האח

על דא ועל הא

7.10.91

מיראל כ.

כמה מילים על בקורת

כולנו טוענים שביקורת מקובלת עלינו, אך במעשה אף אחד אינו אוהב ביקורת שלילית מכוונת נגדו. דיקטטורים פותרים את הבעיה בקלות, פשוט הורגים את המבקר וגמרנו. בדמוקרטיה לא מקובל לנהוג כך, אף אם לעתים קרובות אלה בשלטון היו רוצים לסלק את אלה שמבקרים אותם. התגובות של המבוקרים שונות ומשונות. יש את הסיפור המפורסם של שחקן התיאטרון שלא אהב מה שכתב מבקר על משחקו. "אני יושב בחדרהקטן ביו-תר בבית. הביקורת שלך לפני. בעוד מעט תהיה אחרי", בארצות הדמוקרטיה לאנשי המסד, לא רק בפוליטיקה, יש כמה תגובות די מקובלות. "הביקורת אינה אוביקטיבית", "המבקר לא בדק את כל הצדדים של העניין", "המבקר טיפש או מרושע, או רודף נשים, או רודפת גברים", "הוא מנסה להתנקם בי כי פיטרתי אותו" ועוד. התגובה היחידה שכמעט אינה מופיעה היא "יש משהו בביקורת, אני אבדוק ואנסה לתקן".

גם בקבוצה הנטיה דומה וראינו בעלון תגובות כאלה, אמנם יותר מעודנות. טענה אחת היתה "אם יש למישהו ביקורת שיבוא לדבר איתי לפני שהוא מפרסמה". טענה שניה הייתה "הביקורת לא היתה ביקורת אלא בכי, ובעצם זה שקיבל על עצמו תפקיד אינו אחראי יותר מהיתר. אם יש ליקויים, כולנו אחראים". טענה שלישית "מי צריך את התפקיד בכלל? תיזהרו מביקורת או תמצאו את עצמכם בלי בעלי תפקידים".

הטענה הראשונה נשמעת הוגנת, אך בעצם גם אם החבר המבוקר אינו מודע לכך, היא באה לבטל ביקורת פומבית ולהשאיר אותה בתוך החדר בינו ובין המבקר. עצם המפגש האישי והדיון פנים אל פנים, כמעט בכל מקרה ישאיר את המבקר עם הרגשה שלא יהיה יפה מצדו ל"הזיק" למישהו שישב אתו בדיון די אינטימי, ושגילה לו אולי צדדים אישיים שגרמו להחלטותיו.

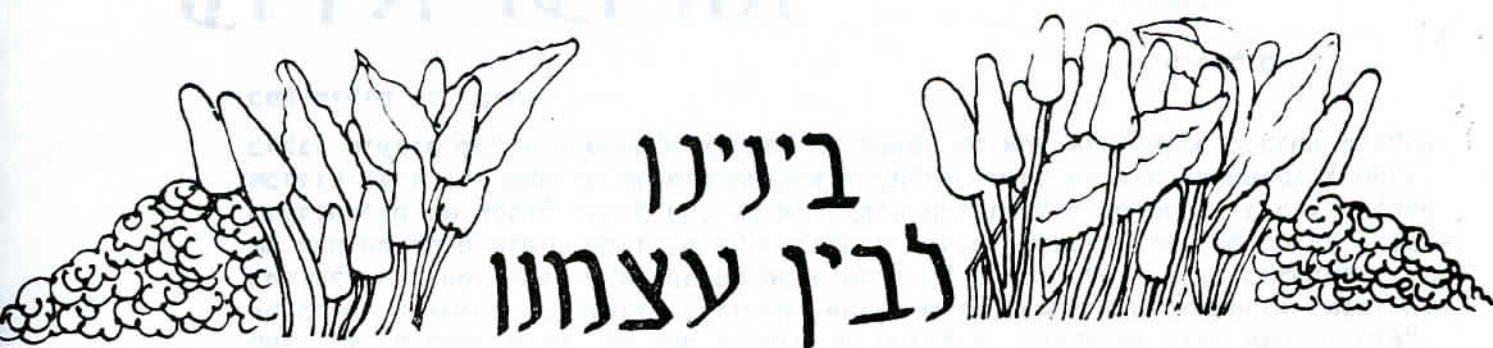
הטענה השניה תגובה של תסכול. הרי אם חברים צוכים יש להניח שמישהו מעיק עליהם. אז אם רק אחד בוכה שולחים אותו לקבל עזרה מעובד סוציאלי, אך אם הרבה בוכים, סימן שמישהו אוביקטיבי לא בסדר. אין חברה שיכולה להתקיים בלי אנשים שאחראים לארגון, לסדר, לרכז, (תבחרו את הביטוי המתאים לכם) את ההתארגנות וגם התארגנות לתקן סיבות לבכיה דורשת מרכז.

לכן אי-אפשר להשאיר את האחריות לתיקון לגוף אמורפי. כך בוחרים אחראים לתחומים שונים של החיים, כדי שבידי חברה כלשהי תתקיים האפשרות להתארגן ולתקן.

מנהג יפה הוא שבקיבוץ חבר אינו מעמיד את עצמו כמועמד לתפקיד שבצדו כוח, ומסכים רק אחרי לחץ כבד עליו. אך פעם שהוא מקבל את התפקיד אסור לו להשתיק ביקורת ע"י איום של התפטרות. סוף כל סוף מי שבאמת אינו רוצה לקבל על עצמו תפקיד מתוך כל סיבה שהיא, יודע לעמוד על שלו. אינני חושב שבמסגרת קיבוצית אנשים אמביוזיים כדי לאזור כח. אך אין לי ספק שהחבר שמקבל על עצמו תפקיד, עושה זאת מתוך הרגשה שהוא יכול לקדם משהו במשק ובחברה. אמביציה זו חיובית מאוד ובלעדיה לא תהיה התקדמות ופיתוח בכלל. מבחינה זו כמוכח, החבר כן רוצה לקבל את האחריות. מהרגע הזה הוא חשוף לביקורת, גם אם קשה לו לקבלה. פשוט זה חלק של כל תפקיד ציבורי, ועלינו לדעת שאי-אפשר להשביע את הרצון של כל אחד בכל נושא. מה שנראה סביר בעיני אחד נראה פסול בעיני חברו.

ביקורת אינה באה רק לתקן משהו. לפעמים האיש שמבקר בכל זאת רוצה להוריד מעצמו איזו מועקה, וזה יוצא לביקורת לפעמים חוצצת. חברה בריאה צריכה להשאיר פתח כזה לתושביה. יש לזכור גם שהמבקר לפעמים רוצה להביא את העניין לידיעת הצבור ולא רק לדון אישית עם מטרת הביקורת שלו, וגם זה לגיטימי וצריכים לאפשר את הדבר. כמוכח, כחברה שחבריה מכבדים אחד את השני ולא רוצים להשחיר את פני חבריהם לפני כל העולם, יש למצוא דרך שמצד אחד הביקורת תובא לידיעת כל החברים, ומצד שני לא תצא מתחום החברה עצמה. עלון שנשלח לכל מיני אנשים ומוסדות אינו המקום הנכון. אולי בכל זאת יש להדפיס דף פנימי במקרים אלה.

ואם מדובר על ביקורת, למרות העניין הרב בשיחה של צבי כסה כיום ראשון, יש לקבל די הרבה מהקביעות שלו בקורטוב לא קטן של סקפטיות. ועל זה אולי במאמר אחר.

המתים אינם יכולים להשיב

כיום ראשון בערב, מיד אחרי "שכשבת" ערכה הטלוויזיה הישראלית רב-שיח שהוקדש לדמותו של משה דיין המנוח לרגל מלאת עשר שנים לפטירתו. מי שהלך לשמוע את הרצאתו של צבי כסה בנושא השנוי שהקבוץ/הקבוצים חייבים לעשות כדי להישרד - והיו כחמישים-שישים כאלה במועדון - הפסיד חלק די גדול של הרב-שיח אבל גם אלה שפתחו את המקלט בסביבות השעה אחת עשרה יצאו נשכרים.

דיין היה אדם שנוי במחלוקת והכתרים שקשרו לראשו היו רבים - פלמ"חניק, רמטכ"ל של "מבצע קדש", רודף נשים, גונב עתיקות, שר חקלאות, שר בטחון, יונה-נץ, אחד הנסיכים כמו בן דורו יגאל אלון, שלא הגיע לכס המלכות... ובין המוזמנים שישבו סביב לשלחן באולפן היו כאלה שקשרו את משה דיין וגולדה יחד בסרוב לוותר על שטחים תמורת שלום ועל כן היו האשמים בהא הידיעה במלחמת יום הכיפורים (מאמר בגליון יום ו' האחרון של "דבר" מוכיח שבלעדי החזרת הגאווה המצרית באותה המלחמה לא היה סאדאת מגיע לירושלים). ולפני שבוע הובא למנוחות אלוף (מיל) שמואל גונן (גורודיש) שהיה אלוף פקוד הדרום במלחמת יום הכיפורים והודח. גולדה, דיין, דדו, גונן אינם: עתה יוכלו הפוליטיקאים וההסטוריונים לעשות כאוות נפשם בשכתוב-ניתוח מה שקרה בשלהי קיץ 1973.

צער בעלי תפקידים

מי שקרא בעלון את כתבותיהם של מזכירנו לפני שבוע ושל מרכז משקנו לפני שבועיים חייב להגיע לאחת משתי מסקנות: או שיש לייסד עמותה שתגן על בעלי תפקידים למיניהם כי הצבור הקבוצי יורד לנפשם או כמו ששקספיר כתב באחד ממחזותיו "חושבני שהוא מוחה יותר מדי" (*...methinks he doth protest too much*). והרמז ברור. מי שנמנה עם החברים שרוצים להגן על אלה בעבר, בהווה ובעתיד שממלאים תפקידי מרכזי ועדות, מנהלי מפעל, גזברים, מרכזי משק, מזכירים צריכים לקחת מספר עובדות בחשבון: חברה קבוצית זאת שבה אנחנו חיים ידועה כחברה שמתייחסת בסלחנות למחדלים. אחרי שמשבר הקבוצים התגלה בכל עוצמתו היו ק-בוצים שבעלי השורה לא העיזו לצאת מבתיהם. כך לא היה אצלנו, ולא מפני שחברים מן השורה הרגישו שיש למקד את האשם באספה.

תמונה בעיני כותב שורות אלו מדוע טורח מזכירנו להזכיר לעתים תכופות "האספה אחראית"! האספה אחראית, הצבור הרחב אחראי, כשותף למעשה רק במידה שהמידע המגיע לידינו הוא מהימן ומעמיק. בזה שהאספה - שדנה רק בעניינים עקרוניים היום - מרימה ידיים ומאשרת הצעה זו או אחרת אינו אומר שהיה מספיק אינפורמציה כדי להגיע להחלטה הנכונה יותר מדי פעמים הועמדה האספה במצב של "גורמי חוץ דוחקים בנו להחליט ואם לא נצא בהחלטה הערב נאחר את הרכבת". השעה אחת עשרה בלילה, יושב-הראש בסיוע המזכיר חוץ להחלטה, יש עוד ארבעה-חמישה רשומים לדבר, יש לחץ, עייפות, בלבול בניסוח בעד מה מצביעים, קבי-עה ש"אי אפשר להעלות הצעה כזאת עכשיו זה לא בסדר היום - אתה רשאי להביא ערעור למזכירות...". ההצהרה "חברים. לא כדאי לדחות עוד שבוע כי מי יודע מי יבוא לאספה הבאה שתתקיים בעוד שבועיים" (אם אין מסיבת בר מצווה, חתונה, מסיבת י"ב, שידור משחק הגביע העולמי או משהו דומה).

מי שמאמין בדמוקרטיה קבוצית, מי שמבין את מהות הדמוקרטיה, חייב להבין שאחד המאפיינים של דמוקרטיה היא החופש לכתוב/לדבר/לפרסם באמצעי התקשורת. כאשר מרכז המשק מתרעם על זה שחבר כותב ביקורת בעלון הקבוץ שמגיע לגורמי חוץ, לתק"ם, לבני הקבוץ בחוץ ו/או לרושם שזה עושה... הוא מתעלם ממספר עובדות: העלון שלנו נערץ בהרבה קבוצים אליהם הוא מגיע דווקא בגלל חופש הכתיבה ונכונות חברים לפתח את סגור ליבם, הרושם שמתקבל בחוץ איננו תלוי במה שכתוב בעלון הפנימי - הבנקים לא יסגרו אותנו מפני שבטור זה כתוב שמראה הקבוץ מוזנח, רשת הביוב מתפרקת ומתקבל הרושם שלבעלי התפקידים לא איכפת, ואם היינו חיים בעו-לם הקפיטליסטי המאופיין ע"י אמריקה (עוד נגיע אולי, בעזרת השינויים) אזי מי שרץ למלא משרה צבורית מושמץ ונחקר ועובר שבעה מדורי גהינום של ביקורת וחטוט. ואל תגידו שהמוטי-בציהשם היא תמורה כספית.

ואי אפשר להתעלם מן הסגנון החדש שהתגלה בהופעה החדשה של "זה מזכיר לי" (חשכנו שהטור ירד למחתרת). מעתה מוטב לדבר בלשון "אתם!" לא "אנחנו" חלילה וחם אלא "אתם".

האם זה המשך של הקביעה ש"האספה אתראית, האספה אשמה"? לא איכפת ל"בינינו" שמה שנכתב יגיע החוצה ואולי יעשה גל קטן, מה שחשוב הוא שהסגנון הוא של מחנך שאיבד את עשתונותיו ומטיף לכיתה שרוב רובה לא אשם. איזה מן הכללה יש במשפט "אבל לדעתי ולדעת אחרים הגיע הזמן שהקבוץ יעבור מגן הילדים ומגננת שאומרת לכולם מה לעשות, למצב שבו הילדים לוקחים אחריות לעצמם", והמילה "תתכבדו" מופיעה במקום אחר כאילו לרמז שכל המקטרים בני השלושים, ארבעים, חמישים, שישים, שבעים הם מפגרים. גולת הכותרת של הכתבה שבדאי תועתק בעתון הסטירי "יחד נאמן" הוא ב-נ.ב. וכדאי שנכתוב את זה במלאו ונשנן את זה כי יש בזה הרבה חוכמת חיים/זלזול/התנשאות.

מנ.ב. כעת ברור לי יותר מתמיד מדוע כל כך קשה למצוא היום בעלי תפקידים, אחרי שאתם רו-אים איך אתם מתנהגים אל בעלי התפקיד שבהרפת, אתם אמורים להיות לא שפויים אם תהיו מוכנים לבוא במקומם" זה גדול !!!

היתה תקופה קצרה עד כמה שהזכרון לא מטעה - בה דיברו בקבוץ זה על "הם". "הם" מחליטים, "הם סידרו" "הם לא נתנו לפלוני לצאת לקורס". גם בתקופה ההיא, והאווירה לא היתה נעימה בכלל, לא הגיבו בעלי התפקידים (ה"הם") בהתקפת נגד. "אתם", אולי מפני שהכינו שאם יש כי-קורת יתכן שחלק ממנה מוצדק.

פינת דודה ינטה

לידידי וקוראי היקרים שלום ושנה טובה. לא שכחתי אתכם. הייתי בחופשה. לא על חשבון הדודה והדוד ולא בחו"ל, אלא ברמת השרון שם תופתעו לשמוע המצב יותר גרוע מכאן ומה ששופכים על בעלי תפקידים (בתשלום) שלא נדע. ועתה למכתביכם.

- דודה ינטה שלום, שאלה פשוטה לי אליך: מהו ההבדל בין משאבי אנוש לבין כוח אדם? שלך שולי לקח קבוץ עין אוצרות (מאוחד)

- לשולי היקרה, ביליתי תקופה קצרה בקבוץ בקורס מ"כים של הפלמ"ח - איזה תרנגולות טעימות היו לכם בקבוץ. ובאשר לשאלתך. א. מי שיש לו סגנון מדבר על משאבי אנוש, מי שדבק במה שהיה מתייחס לכח-אדם. ב. נשים פמינסטיות ראו במילים כח-אדם הפליה נגד האשה. ג. במילה "אנוש" הכוונה היא כנראה לבני אדם ולא למתנדבים, אולפניסטים או שכירים, ד. המילה "כח" רומ-זת על יחס ה"מאצ'ו", ה. בעצם אין הבדל, אבל בתקופה של מייקרו ומקרו חייבים להשתנות.

- לדודה ינטה היקרה, מהו חוק פרקינסון והאם חוק זה קיים בקבוץ? שלך, שלום מורדי (ממציא חוק מורפי)

- שלום, שלום, התשובה לשאלה הראשונה היא פשוטה; חוק פרקינסון קובע שהבירוקרטיה גדלה א-פילו בשנת בצורת, ובאשר לשאלה השניה חוק פרקינסון מיושם יפה בקבוץ: כמות הדו"חות או יותר נכון כמות הניירות נושאי אותיות ומילים שמגיעים לתאי הדאר עולה בשעור כזה שלעולם לא יספיק החבר הפשוט לקרוא את השורה התחתונה. ועובדה ידועה היא שכל ועדה מולידה תת-ועדה וכל תת-ועדה מולידה תת-תת. ועדה. התוצאה היא בדרך כלל אפסית.

מה הם אומרים

מצאנו שני ציטוטים בשבועון Newsweek של התשיעי בספטמבר ומקווים שיש בהם ענין לקוראינו -

* התליין המדיני של מצרים התבטא כך:-

"מה שנותן לי הרגשה פסיכולוגית טובה זה כשאני שם את חבל התליה סביב לצוארו של האסיר ואני שומע אותו אומר " סלח לי אלהים". מילים אלו מוכיחות שהוא אכן אשם.

* כשראש ממשלתנו יצחק שמיר היה בביקור בבולגריה אמרו לו שבמיטה בה ישן, ישן לפניו מנהיג לוב מועמר קאדפי. שמיר אמר " אני מקווה שהחליפו את הסדינים".

עד כאן להפעם. אנחנו מצטערים שעברו כמה שבועות טובים מאז שטור זה הופיע. היות והחגים מאחורינו נגמור בנימה אופטימית ונספר שבאחת הארצות בימים ההם היה תליין יהודי שנהג להביא יין לגרודם ולשות עם הנידון למות. לפני ששתו היה היודי אומר "שנמשיך להפגש רק בשמחות".

ש ב ת ש ל ו ם

אריק.א.

בעקבות השיחה ביום א'

הלו חברים הרבה יותר צעירים ממני (לפחות בגיל...!)

איפה הייתם הערב, כשהייתה הרצאה לקראת דיונים בחברה על הנושא "שינוי בחיי קיבוץ"?
האם טוב לכם פה? האם הכל בסדר? האם אתם מתביישים לבוא ולא להסכים עם הורכים
בפומבי?

אני מקווה שלחברים בגילי יש עוד הרבה זמן פה - אבל כל מחר הופך במהרה להיום.

האם קשה לכם להגיע לשינויים בצורה מסודרת?

ק ר מ ר! תבואו כמו שבאים לסרט - או למסיבה!

השיחה היתה מעניינת ובעיני נתנה הרבה חומר למחשבה לגבי המשך חיינו פה בקיבוץ.

(אם מדובר בהשכלה, ידע, שיתוף, ניהול ועוד). הכל חשוב - אולי יותר ממה שראינו

עד עכשיו.

האמינו לי, למרות שגם לנו הנושא חשוב, הוא יותר חשוב לכם - עד שילדיכם יתחילו

שוב לחשוב על שינויים בחיים, המתאימים לדור שלהם. כזו היום הכל זז מהר בעולם,

ועלינו להיות מודעים כל הזמן למה שקורה סביבנו.

בואו להשתתף בחופשיות, כדי להבטיח לנו תוצאה תוך זמן סביר, ולא כמו במרתון לפני

שלוש שנים, שאולי התחיל את התהליך, אבל זחל לאט מדי. אל תשבו בפינה, או "על כוס

תה". תכנסו לעניינים עכשיו.

למה אתם מחכים?

להשתמע - ולהתראות במפגש הבא.

נ ט ע

בר-מצווה בכותל

גבי אורן הוא כידוע ירושלמי מבטן ומלידה, מה שאנלי פחות ידוע הוא שלכנו אורן יש בן דוד בירושלים, בדיוק בגילו. בהתקרב יום ההולדת ה-13 של הבנים, החליטה המשפחה, לשמחתה של הסבתא, לערוך לבנים עליה לתורה ליד הכותל.

בשעה 10 בבקר התקבצנו כל המשפחה ברחבת הכותל יחד עם עשרות משפחות בר-מצווה מכל עדות ישראל.

הגברים הביאו ספר תורה מלווים בשירה ותקיעות שופר. הם התכנסו סביב אחד השולחנות, התעטפו בטליתות, הניחו תפילין והבנים הנרגשים סלסלו בקולותיהם. משסיימו זרקו עליהם סוכריות והאבות נשאו אותם על כתפיהם.

אנחנו, הנשים, עמדנו על כסאות והצצנו במהלך העניינים מעבר למחיצה. "זה היה מראה די סוריאליסטי - ליד שולחן אחד רקדו ושרו חסידים - מקבוצה אחרת בקעו יללות שמחה של יהודי מרוקו. מעבר לזה סלסולים תימניים. לא אשכח את המעמד המיוחד הזה." אומרת רות גולן, הסבתא מהקיבוץ.

פעם היו מרשים לערוך גם את המסיבה על-יד הכותל, אבל כיום אין להביא מזון ומשקאות לרחבת הכותל. אבל גם החלק הזה של הטקס כבר התמסד; לאחר העליה לתורה הלכנו כולנו לגן הפעמון אכלנו ושתינו והשמחה היתה רבה. אבל היה חם - חם אימים.

הטקס הזה לא ימנע כמובן מאור לעלות לתורה עם בני כיתתו בסוף שנת הלימודים - ובוודאי יקרה לו מה שקרה לי כשהתחתנתי בזמננו-באנגליה, פעם במשרד הרישוי ופעם בבית הכנסת. גם הפקיד וגם הרב הוסיפו לברכות שלהם את המשפט הבא:

'אתם מבינים כמובן שהטקס החשוב הוא זה: תקיים את עתה...!
ואור ידע שכל טקס כבודו במקומו מונח. העיקר הוא לשלב בין השניים.

ושנדע רק שמחות.

("יצירה משותפת")
של משפ' אורן ואנגה).

הערות

וואדי ערה וכביש הסרגל

יצא לי להיות באוטבוס, שנסע את וואדי ערה ב-10 דקות!!; ובנוסף לכך, את כביש הסרגל ב-10 דקות!! אתם מאמינים לזה?
זה כנראה יותר מדי מתוחכם למשרד התחבורה לעבוד על צוואר הבקבוק הזה, אם משרד התחבורה היה סולל את כביש וואדי ערה וכביש הסרגל, ב-4 נתיבים, היה אפשר להגיע מעפולה לחדרה ב-20 דקות, במקום שעה כיום, את וואדי ערה בכלל, היו עוברים ב-5 דקות, אבל לא. משרד התחבורה, צריך להתמקם דווקא בקטע הפחות בעייתי. ע"י מחנה 80 בחדרה. שם אין בכלל בעיית תחבורה. דווקא שם, התנועה עוברת מהר.

תחרות בין חברות

נכון שתחרות בין חברות מוסיפה לצרכן, אבל כשהתחרות היא בין חברות המייצרות וממקמות רמזורים, זה, אסון. אדם אחד קיפח את חייו בצומת לא מרומזר, שהיה אמור להיות מרומזר ולא נעשה כך, רק בגלל שחברה אחת התלוננה בבית-המשפט, שחברה אחרת קיבלה את העבודה בלי מכרז. הוגנות וצדק כן. אבל על חשבון חיי אדם?

יחס האמריקאים כלפי ישראל

קראתי במדור "קוראים כותבים" באחד העיתונים מכתב של אדם, שדיבר עם דיפלומט אמריקאי והוא ציטט אותו בנוסח הזה: "כשהיה האיום הסובייטי, ישראל היתה צורך דחוף וחשוב לארה"ב. עצם היותה של ישראל במזרח-התיכון, חסך לארה"ב הבאת אלפי חיילים לאזור ומליוני דולרים. עכשיו, שהאיום הוסר, ישראל אינה חשובה יותר לאמריקאים, והאמריקאים מצטיינים בנטישת ידידיהם". ציטוט זה, מוכח כנכון עכשיו, אין איום סובייטי, אז האמריקאים בועטים. אם היה איום סובייטי, לא היה נברא המשבר הנוכחי על הערבויות. אסטרולוג אחד אמר לפני כשנה, שישראל תצטרך לעמוד על רגליה בלי סיוע אמריקני, כי הוא לא ינתן לה. הוא הוסיף, שאמנם יהיה קשה, אבל ישראל תעמוד בזה. הנבואה שלו התאמתה, יש כל הסיכויים שלא נקבל סיוע אמריקאי לכמה זמן, ומה עם המשך הנבואה?
האם באמת ישראל תוכל לעמוד בכך?

ספור מהשירות הצבאי

תפסתי טרמפ, לאותה מכונית נכנס אדם באזרחי, כשהגענו לקרבת העליה/ירידה בצור בין מירון לבת יערים, אמר הנהג; "יותר למטה עומד תמיד שוטר ורושם דו"חות לנהגים שחוצים את הקו הלבן".
האדם באזרחי הגיב; "אני שוטר ואני עומד שם כדי לרשום דו"חות לנהגים החוצים את הקו הלבן, אני חושב שזה חשוב".
לנהג לא היה נעים, אבל הוא אמר; "זה לא מציאותי קשה מאד לא לחצות את הקו הלבן, בגלל הסיבוב".
השוטר אמר; "טוב אם זה ככה, לא אעמוד שם יותר".
לפתע שמתי לב, שהדרך ארוכה ומתמשכת, גם השוטר שם לב, ואמר לנהג שהוא יכול לנסוע מהר, כי הוא לא ירשום לו דו"ח. אבל הנהג המשיך לנסוע לאט.
אחרי השיחה לעיל, שורה מבוכה ביניהם. כל זמן הנסיעה.

שלג בבסיס

היו שני חתולים בבסיס שלנו, אחד אפור ואחד כתום/ג'ינג'י.
היה חורף וירד שלג. יצאתי מחוץ לדלת, ופתאום ראיתי גוש ג'ינג'י על יד הכניסה הייתה בטוחה שזה החתול הג'ינג'י שנקבר בשלג והתפגר, החלטתי כשהשלג יימס ויהיה אפשר להזיזו, לדווח לאנשים המתאימים, כדי שיסלקו אותו, השלג הפשיר... וראיתי שזה מרבד לניקוי רגל-יים בצבע כתום.

מיכל הגז לייבשנים במכבסה

אני חוזרת לנושא הזה.
האם מישהו יכול להבטיח, שלא תחול התפוצצות?
נאמר לי, כשיש התפוצצות, המיכל עף בכיוון בו הוא מונח, המיכל מכוון לכיוון שני בתים. בית מכל צד.

פִּינַת הַסֵּרֶס הַשָּׁבוּעִי

HOUGH GUYS

שם הסרט: קשוחים שכאלה

במוי: ג'ף קניו

משחק: ברק לנקסטר, קריק דאגלס, אלקסיס סמית.

חינו הרב של הסרט "קשוחים שכאלה" נובע בעיקר מהצחוק שלנקסטר ודאגלס צוחקים על עצמם ועל תדמיתם הקולנועית המיתולוגית. בעבר הרחוק עשו ביחד את המערבון הקלאסי "דו-קרב באו-קיי קורל". כאן הם משחקים שני שודדים פנסיונרים משתחררים לאחר שישבו 30 שנה, על שוד הרכבות האחרון באמריקה. הם לא חשים יותר מדי נח בתפקיד פורשים מעבודה ולכן הם מחליטים לבצע פשע ראוותני שיחזיר אותם לכותרות.

לדעתי ההמלצה הטובה ביותר ללכת לראות את הסרט היא העובדה המרטיטה שמאיר-שניצר מ"חדשות" שנחשב לקטלן גדול של סרטים אהב מאד את הסרט. אז לכו להנות מלנקסטר ודאגלס המשתעשעים עם עברם בהווה שלנו.

ו. (וון-קליף) סרטים

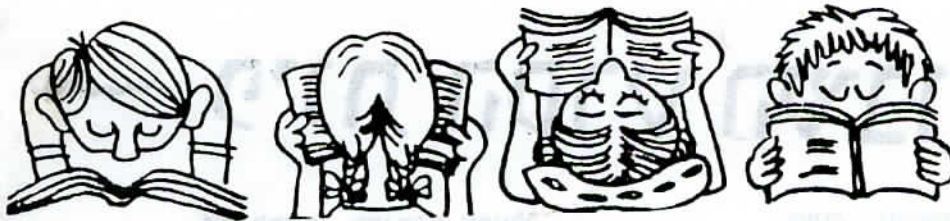
%*%*%*%*%*%*%*%*%*

ברגע האחרון

נולד בן

להורים: תמר ורפי יעקב
לסבים: לן וליבי ווינטרוב
ולשאר בני המשפחה

מזל טוב ותרבו נחת

ספרים חדשים
בספריה

שם הסופר	שם הספר	תוכן
שלו, מאיר	עשיו	רומן
בר-יחיט, שלמה קורן, ארי	כל האולם כמה	סיפורים קטנים מחיי התאטרון
בן-יהודה, נתיבה	ברכות וקללות (אוסף פרטי)	ברכות וקללות לכל עת
אקו אומברטו	המטוטלת של פוקו	רומן
בלו סול	תפוס את היום	"
דיוויס גווין	גברת המשי	"
מקאלוג קולין	האזרח הראשון ברומא	רומן היסטורי
סאלינגר, ג'.ד.	הרימו את קורת הגג, נגרים	רומן
הר, מרק א.	מדינה פלשתינאית	השפעותיה על ישראל
אילן, צבי	בתי כנסת קדומים בארץ ישראל	
קנז, יהושע	בדרך אל החתולים	רומן על גיל הזיקנה
שמוש אמנון	הר האנוסים	רומן על מגורשי ספרד, 1492-1992
ציפליי, אלקסנדרה	סקארלט	רומן המשך ל"חלף עם הרוח"
לבנה, מיכה	לטייל בגליל	50 מסלולי סיור בגליל ובגולן

CONTENTS	TITLE	AUTHOR
NOVEL	THE JUNIPER TREE	COMYNS, B.
" OF BAR COCHBA REVOLT	SON OF A STAR	MEISELS, A.
CRIME NOVEL	DEATH AND THE PRINCESS	BARNARD R.
THRILLER	BETRAYALS	FREEMANTLE, B.
U.S.-ISRAEL COVERT RELATIONSHIP	DANGEROUS LIASON	COCKBURN A. & L.
AFTER NASSER, ARAFAT & SADDAM HUSSEIN	THE LAST OPTION	KIMCHE, D.
NOVEL	RIDERS	COOPER, J.
THE INTELLIGENT TRAVELLER'S GUIDE TO HISTORIC BRITAIN.		CROWL, P.A.
NOVEL.EARTH'S CHILDREN SERIES	THE PLAINS OF PASSAGE	AUEL, JEAN M.
THRILLER	PRIVATE EYES	KELLERMAN, JONATHAN
THRILLER	EASTER WEEKEND	BOTTOMS, DAVID
NOVEL	ROSE	BOYT, ROSE
NOVEL, AMERICA 1968	VICTORIES	HIGGINS, GEORGE V.
NOVEL	THE EAGLE HAS FLOWN	HIGGINS, JACK
NOVEL	THE RELUCTANT DEVIL	SEYMOUR, MIRANDA
NOVEL	STAR	STEEL, DANIELLE
MYSTERY NOVEL	STRAIGHT	FRANCIŞ, DICK

ה ת א ר י ר 15.10.91 :

יום שלישי הקרוב הוא יום הבחירות למועצה האזורית ולראשות המועצה.
זהו התאריך בו את, אתה ואני מוזמנים למלא את החובה ולממש את זכות
ההצבעה שלנו.

כל חבר, בן-משק, הורה ותושב מעל גיל 18, רשאים לבחור את ראש המועצה
האזורית.

הקלפי - בחדר ווייצמן - תיפתח בשעה 8.00 ותסגר בשעה 22.00.

כולנו הולכים להצביע (לא לשכוח להביא תעודות זהות. בלעדיון אי אפשר
לבחור). כולנו, גם עובדי החוץ, המשווקים, הסטודנטים והחיילים, נעשה
מאמץ להגיע הנה ביום הבחירות על מנת להצביע (אין שבתון באותו היום
וגם אין קלפיות בצבא, לכן קבלו החיילים מכתבי פנייה למפקדיהם
שישחררו אותם ביום זה).

קבוצה של חברים התנדבה להיות פעילים ביום הבחירות, הן כחברים בוועדת
הקלפי והן כ"זרזים" שינדנדו לכולנו, ויזרזו אותנו להגיע להצבעה. יש
מקום כמתנדבים נוספים, ואפשר להתקשר אלינו.

ביום הבחירות נגלה אחריות אזרחית ונבוא להצביע.

תמר ואריה וולפין
ועוד הרבה שותפים.

9.10.91

כפר הנשיא

תקציבי קיום
סיכום תמחירי I-VIII-1991
החזקת אדם

סעיף	התקציב 31.8.91	67% מהתקציב	הוצאות עד 31.8.91
כלכלה שי לחג כרטיסי אגד	1,427,796 18,009 148,951	956,623 12,066 99,797	961,918 18,399 83,095
מחסן & בגדי עבודה נעלי עבודה וכו' כביסה נוי	6,909 8,291 67,705 13,541	4,629 5,555 45,362 9,072	7,332 7,876 38,247 9,921
קוסמטיקה תספורת תיקון שעונים הספקה היגיינית	2,706 14,911 2,706 16,249	1,813 9,990 1,813 10,887	2,134 9,533 1,256 16,609
תרבות ווי' חגים ספורט אמנים	40,623 9,476 8,118 7,139	27,217 6,349 5,439 4,783	21,199 10,064 3,083 7,139
השתכמות קצרה לימודים ארוכים	25,723 131,380	17,234 88,025	22,962 73,546
רדיו & טלוויזיה החזקת דירות " מוסדות ווי' חברה	85,232 101,558 51,470 21,647	57,105 68,044 34,485 14,503	41,815 103,739 71,922 13,793
בריאות טיפול מיוחד ויעוץ הדור המבוגר	408,937 47,394 4,065	273,988 31,754 2,724	268,766 16,141 450
דת חתונות עזרת קרובים נסיעות חו"ל מיוחד	2,706 20,312 28,441 13,541	1,813 13,609 19,055 9,072	4,012 25,398 9,640 9,533
הוצאות מזכירות תקציב מזכיר	16,236 8,129	10,878 5,446	9,775 1,117
פי' ציבורית מילואים שרות סדי' ש"ש דור2 מענק בנים לימודי בנים שעזבו	33,853 13,541 32,494 13,541 21,647	22,682 9,072 21,771 9,072 14,503	16,481 9,576 - 274 4,396 22,927
קליטה תקציב כולל	4,871 1,571,812	3,264 1,053,114	894 1,051,316
סה"כ		2,982,608	2,975,730

החזקת ילדים

ההוצאה עד 31.8.91	67 % מהתקציב	התקציב 31.8.91	הסעיף
10,833	25,051	37,503	הנעלה
14,699	16,974	25,449	הכבשה
21,561	18,064	27,082	אספקה קטנה
1,520	3,610	5,412	ריהוט
2,641	5,415	8,118	פרטיות ונופש י"ב
14,991	9,032	13,541	בר מצווה
23,215	30,030	45,022	הגיל הרך
57,579	32,756	49,109	ביה"ס היסודי
40,933	38,631	57,918	התיכון
5,388	6,320	9,476	שכר לימוד תיכון
4,424	4,516	6,771	משק ילדים
30,304	29,185	43,755	חינוך מיוחד
26,835	22,580	33,853	טיטולים
6,178	18,064	27,082	החזקת דירות
261,101	260,192		סה"כ ילדים
2,975,730	2,982,608		סה"כ עמ"1
3,236,831	3,242,800		סה"כ

0.2% -

חברים שרוצים הבהרות או הסברים יכולים לפנות לאביבה או כמקס מ'

הטיול בשבת

קחוף הנסוג

כל שנה, ובמיוחד בשנים גשומות, סחוף הירדן כמויות גדולות של אדמת סחף אל תוך הכנרת. לאדמה הזאת אין מוצא והיא נשארת שם ולמעשה ממלאת את האגם. בקצה הצפוני שלו. בשנים שחונות יורד מפלס הכנרת וחושף את אדמת הסחף שהצטברה. כאשר זה קורה במשך כמה שנים רצופות מתפתחת צמחיה עשירה על גבי השטח החדש הזה. מה יקרה לכל הצמחיה הזאת כאשר היא תוצף על ידי מי שטפונות חדשים אנחנו מקווים לראות בשנה הבאה. הפעם נראה את זה במצב הנוכחי.

גמלא

במסגרת תכנית הטיולים שאנו מגבשים, חיפשנו אתרים שגם לפני הגשם יהיו ידוקים. גמלא היא מקום כזה בזכות המעלות אשר לאורך דפנות הנחל. מי שלא מכיר את גמלא וההסטוריה שלה, זוהי לו הזדמנות טובה להכיר. כך גם למי שלא היה שם הרבה זמן. הורים לילדי גן מוזהרים שהעליה חזרה די קשה וחלק מהילדים יזדקקו לעזרה פעילה.

טיול נעים

דו"ח משיבת מזכירות מיום 7.10.91

נוכחים: קולין, יעל, איתמר, דודו, הנרי, דודיק, אתי, לן.

1. הקצבה לועדת חברה לצמצום תורים:
אורי מרכז ועדת החברה, מסר דו"ח כללי למזכירות, על מגמות הועדה ובסוף ביקש סכום מהשקעות חברה לצמצום תורים.
לאחר דיון, אישרה המזכירות לועדת חברה 15,000 ש"ח (שהם 12,000 ש"ח מהשקעות החברה ועוד 3,000 ש"ח מתקציבו של המזכיר).
2. פרעורו של אד טלברג על כך שאין איש טכני בצוות שמלווה את הקמת המערכת בכבלים במשק.
המזכירות שמעה את דבריו של אד, שהסביר עד כמה חיוני הדבר שיהיה אדם שמבין בנושא בצוות הנ"ל.
המזכירות החליטה בסיכומו של דיון שהצוות שמבצע את הקמת המערכת, קרי הרולד כאחראי להשחלת הכבלים ושלופה שמלווה את העניין מראשיתו, יקבלו במידת הצורך, יעוץ טכני ממרכז התקשורת בתל-חי.
3. נושא פרישתו של ג'ק קרבוק:
רות גולן הסבירה לחברי המזכירות על כוונתו של ג'ק לפרוש בקרוב, כמו כן הוא מבקש להשאיר בקבוצה לאחר פרישתו. ינייתה מרכזת ועדת הבראות, מסרה שועדת בריאות מתכוונת שג'ק ימשיך לעבוד יום בשבוע לאחר הפרישה, במרפאת השיניים, וכמו כן תממכת הועדה בהשארותו בקבוצה לאחר הפרישה.
בדיון הועלו נימוקים שונים והוזכר שבתקופה הכלכלית הקשה שבה היה שרוי הקבוצה, ג'ק הסכים להפחית את משכורתו במידה משמעותית מתוך הבנה למצבו של הקבוצה. כמו כן הוזכר נושא מצוקת הדיור בכפר הנשיא.
בסוף הדיון סוכם שהמזכירות מצטרפת להמלצת ועדת הבראות שג'ק קרבוק ימשיך להתגורר בקבוצה כפר הנשיא לאחר פרישתו, וזאת כמובן לאחר שיערכו הסכמים פרטיים עם ילדיו בעזרת עורך-דין.
4. מצב ועדת-ביקורת:
אביבה ג. הודיעה למזכירות שועדת-מנויים לא הצליחה להרכיב צוות חברים לועדה הנ"ל וביקשה להביא את הנושא לאספה. המזכירות המליצה לועדת-מנויים לבחור את חברי ועדת-הביקורת כפי שבחרו בזמנו את חברי המועצה-הכלכלית. החברים יקבלו טופסי טוטו וידרגו בהם את מועמדיהם לפי סדר העדיפות. סוכם שועדת-מנויים תבצע את ההצעה.

ישיבת מזכירות מיום 10.10.91

נוכחים: הנרי, אתי, קולין, דודיק, יעל ל', יניטה, איתמר, דודו.

המזכירות התכנסה כדי לשמוע הסברים מפי שמואל חצור בדבר תוכניתו להפרדה בין עסק לקהילה.
שמואל הסביר את עקרונות המודל שגיבש בעקבות המשימה שהוטלה עליו על-ידי האספה, ותאר את התהליך שבו לדעתו יש להעביר את הנושא עד לאספה. מלבד הדיונים שהתקיימו במועצה הכלכלית ובמזכירות, התקיימו ויתקיימו הרצאות שנוגעות בעניין. ובשבועיים הקרובים יערכו 6 קבוצות דיון. לאחר מכן תעוצבנה סופית ההצעות להכרעת האספה.
המזכירות החליטה בסוף הדיון והברור שהתקיימו: שהכרעה בעניין התכנית המוצעת תתקבל בקלפי ברוב של 2/3 מקולות המצביעים בקלפי.

תכנית השינויים במסגרת הכלכלית של כפר-הנשיא

הנקודות העקריות בהצעות השינוי:

1. הפרדה מוחלטת בין כלכלת הקהילה לבין כלכלת העסקים:

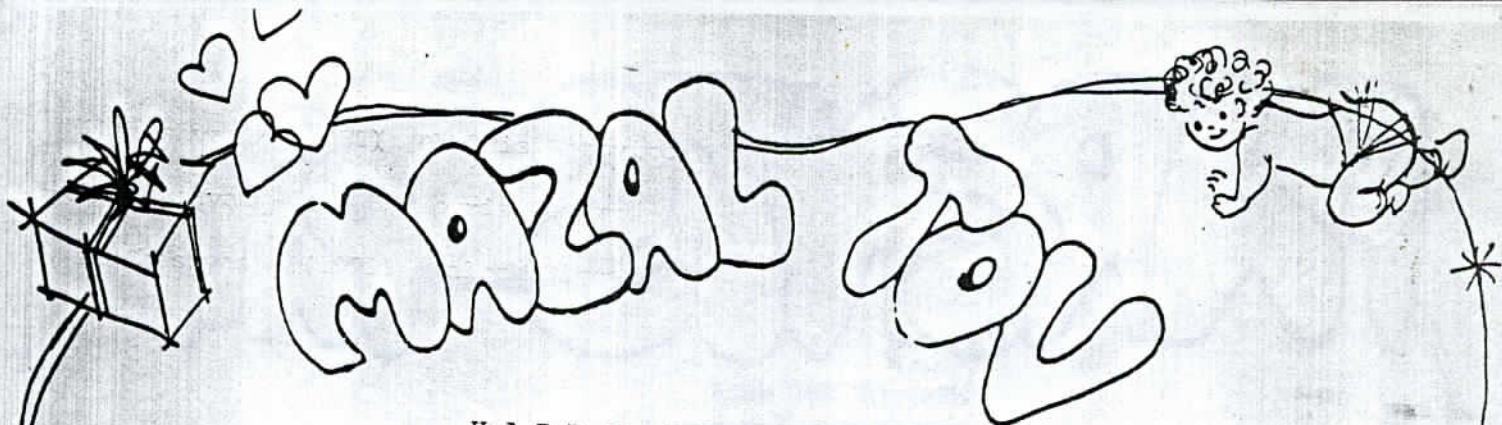
המטרה: הכנסות הקהילה מעבודת החברים, מקרנות ומהכנסות שונות המגיעות לה, חייבות לאזן את מלוא הוצאות הקיום, את החסכוניות והשקעות צרכניות.

2. יצירת מסגרת מחייבת לעבודת החברים עם פיקוח ואישור על ידי העבודה המתבצעים, יחד עם הקצבה מלאה של ימים לשימוש האישי של החבר. לחבר חופש מוחלט על אופן השימוש בהם, והוא משתחרר מן הצורך לקבלת אישורים ממוסדות שונים בקבוץ ועל האופן בו הוא מבלה את זמנו מחוץ לעבודתו. חריגות מהימים החפשיים המוקצבים, יביאן לקנס-פרס כספי בתקציב הכולל של החבר. המחלקה למשאבי אנוש יחד עם הנהלות מרכזי רווח ואחריות יטפחו ויעודדו את קידומם והעשרתם של החברים בתחום עבודתם ומקצועם.

3. הפיכת כל הענפים וכל הפעילויות הרגילות של חברים למסגרות מוגדרות של מרכזי רווח ומרכזי אחריות. כל חבר (מלבד חולים כרוניים או חברים מעל גיל העבודה) שייך למרכז אחד. חבר אינו יכול להשתייך לכפר-הנשיא מבלי שהוא שייך למרכז מוגדר, ארגון וניהול המרכזים מתבסס על אחריות המנהל, בשיתוף מלא עם הצוות, לבצוע תכנית הפעילות השנתית, כפי שהיא נקבעת בתיאום עם ניהול המשק.

המטרות: ביזור האחריות והסמכות, עידוד שיתוף העובדים בתכנון ובהחלטות, הגברת המוטיבציה על ידי קידום החבר ורמתו המקצועית, ועידוד היוזמה והיצירתיות שלו. המסגרת של מרכזי רווח תהיה עסקית ומחייבת, בעלת סמכות ואחריות, ומגמתה היא להגדיל את התרומה לקבוץ על ידי התיעלות, קידום ופיתוח המרכז.

4. התבססות והתיעלות של ענפי עזר ושרותים על ידי חלוקת הערך הכספי של ימי העבודה המושקעים, לתקציב הכולל של החברים. תרגום ימי העבודה בחלק מן הענפים הנ"ל לערכים כספיים, ואלה יחולקו לכל החברה בתקציב הכולל. כאשר חברים נזקקים ומשתמשים בשירותים של ענפים אלה, ישלמו תמורת העבודה המושקעת עבורם. המטרה: הגדלת התקציב הכולל של כל החברים והגברת חופש הבחירה, התיעלות השרותים הכלולים בשינוי הזה, ועל ידי כך שחרור חברים נוספים מאשרותים, אל מקומות עבודה שיפיקו הכנסה נוספת לקהילה לרווחתה.

HAPPY BIRTHDAY

13/10/91 Benny Forster
Irit Yentis
Raviv Marcuson

14/10 Terry Whitham
David Rifkind

Sel Sela Levine (granddaughter)
Chazzi Harpaz

15/10 Ra'anan Tenna
Yonathan Tubis
Dishon Bilgory
Raz Ma'ayan

16/10 Mrs. Ray Collett
Gideon Levi

17/10 Bruce Whitham
Avner Mendzigurski
Amit Shuval
Jack Carabok

18/10 Nur Gilboa (grandson M. Cohen)

19/10 Lilach Hadar
Dannie Chayat

AND MORE SIMCHES:

Lots of good wishes to
Yosepha and family on the
occasion of her daughter's
wedding - CARMIT & ILAN

MAZAL TOV!

TO LEN & LIBBIE on the birth
of their first grandson
and to the parents, TAMAR & RAFFI
lots of naches.

Whoever has received a new
post-box, and doesn't want
his/her name to appear on
it, should let Bilha know.

A new type of public tele-
phone has been installed in
town, necessitating the use of
a "Tel-card". These may be bought
in the office.

HAPPY ANNIVERSARY

14/10 Ts'viah & Angi Kunigis

Naomi & Peretz Cohen (Mendzigurski)

17/10 Miriam & Baruch Cohen

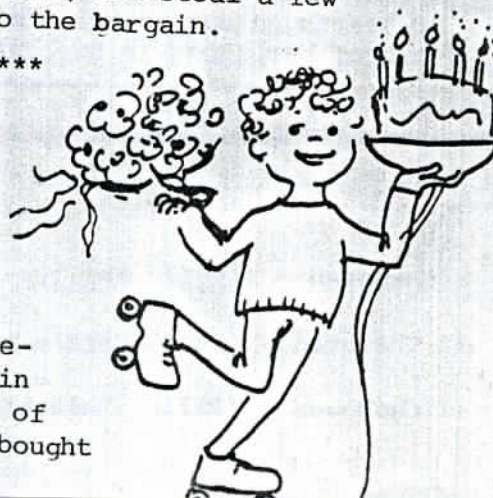
18/10 Tsipporah & Shaul Samberg

Michal & Itamar Eder

FILM OF THE WEEK -

TOUGH GUYS

Burt Lancaster and Kirk Douglas do a parody
of themselves, as two hardened criminals
who decide, after 30 years in prison, that
the time has come to start a new career
in the underworld, and steal a few
headlines into the bargain.

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Or Oren celebrated a special Bar-Mitzvah last week. He was called up to read his portion of the Torah, together with his cousin, Gabbie's nephew, at the Wailing Wall. Apparently this^{is} now an accepted custom with Eastern and Western Jews, and Ruth Golan says it was a most colourful ceremony, and an unforgettable experience. Our good wishes to Or and the families, and especially to Great-grandmother Friedmann.
- * One of these days we would be getting an "electronic notice board" - when that happens, you will be able to twiddle the nobs on your television set and there, in your own home, will be all the notices you read on the board now! But I wouldn't put my money on an exact date, as before that we have to connect all our houses to underground cables - for cable television, and more stations. The Galilee District Council is supporting the project.
- * Carol B. says that, although the official tourist season ended on 31st September, guests are continuing to arrive, and she is busy. David Devon also told me that in the meantime there are plenty of "sailors" for his Cataracts.
- * Did you hear about the young ploughman who was inspired to plough up the furrows of the field below the look-out post in Ziv Park - in the shape of his sweethearts name?! I haven't seen it myself, but people swear it's true...
- * We told you that a French engineer is helping us with the Jordan project. Apparently he has worked in other countries in the Middle East - including Iraq and Syria.
- * We have two new officers - Segal Hadar and Yinon Broer. They both passed their courses with distinction.
- * Richard (Easton) and Channa went to New Zealand, in order to meet Channa's family (including five sisters...) and announce their intention of getting married. They will be back soon, and the official ceremony (and celebration) will take place here, on the 5th of November.
- * Rama has gone off to South Africa, for an extended leave. We all wish her well.

In conclusion I must tell you that I shall be away for the next two weeks or so - BUT all is well, and Johanna will fill the gap.

So, keep well, and SHABBAT SHALOM,

I N G E

Our hearts go out to Mrs. Celia Bergman and all the family on the untimely death of her SON in England.

6 Cheshvan - (1981) Phyllis Latovitch

10 Cheshvan - (1963) Morris Levart

11 Cheshvan - (1971) Malcah Bigger

J A H R Z E I T

נר זכרון

T H E D A T E 15.10.91

Tuesday is Election Day for the head of the Upper Galilee Rural District Council. This is the day on which you are invited to fulfil your civic duty and vote.

This is the first time that this vitally important functionary, who to a large extent, influences our lives in the area, is going to be elected by popular vote. He actually controls all the municipal functions of the district i.e. water, education, roads, building, culture, senior citizens services, public transport etc. According to the new Law, we are now able to cast our vote for the person we think is best for the job.

On this matter we think that AARON VALENCI is precisely that person. He is 49 years old, a member of kibbutz Kfar Giladi, and is a father of five grown up children. He has B.A. degree in Land of Israel studies and a second degree in organisational development. In addition to this he is a colonel in the army. Aaron is well known in the area and has been instrumental in moving many area projects, the best known being the the development of the prestigious Tel Hai College of higher learning from which hundreds of engineers, artists and teachers, members of kibbutzim, have graduated and are currently serving our area.

The ballot box is in the Weizman Room which will open at 8.00 a.m. and close at 9.0 p.m.

*FULFIL YOUR DEMOCRATIC RIGHT FOR THE GOOD OF OUR AREA AND
PLACE YOUR VOTE TOMORROW, TUESDAY 15.10.91. *
*REMEMBER TO BRING YOUR IDENTITY CARD TO THE POLLING BOOTH *

Thank you

On behalf of the Kfar Hanassi Valenci Election Committee